

Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Ririro

Zlatovlaska met het Gouden Haar

Er was eens een koning die met de dieren kon praten. Het is lang geleden, maar in dit verhaal begrijp je hoe het allemaal is gegaan. Op een dag werd een koning bezocht door een oude vrouw. Ze zei tegen de koning: "Als je deze slang eet, dan zul je met dieren kunnen praten."

De koning wilde dat wel, dus zei hij tegen zijn kok Yirik: "Maak deze vis voor mij klaar, maar eet er niets van, anders zal ik je hoofd eraf moeten hakken."

Dat vond de kok Yirik wel een beetje vreemd bevel van de koning. Welke kok proeft nu niet iets van wat hij maakt? Toen Yirik de mand open maakte, zag hij direct dat het een slang was en geen vis. Maar hij maakte hem klaar en toen het volgens hem gaar was, nam hij een stukje in zijn mond om te proeven of het goed was. Direct daarna hoorde hij het gesprek tussen twee vliegen in zijn keuken. En toen hij eieren ging halen, hoorde hij het gesprek tussen twee kippen. Dus nu begreep Yirik de geheimzinnigheid van de koning.

De volgende dag vroeg de koning aan Yirik of hij een stukje met hem wilde paardrijden. Tijdens dit paardrijden, hoorde Yirik dat het ene paard tegen het andere paard zei: "Wat ben ik blij dat ik niet die oude zak met hooi hoef te dragen, ik ben zo blij dat ik met

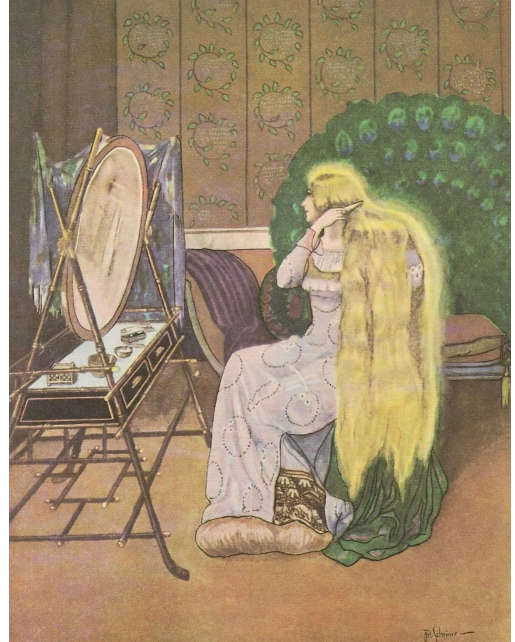
deze frisse jongeman op pad mag." Hij bedoelde natuurlijk Yirik, die het niet kon laten om te glimlachen. Maar de koning verstond het natuurlijk ook, dus Yirik begreep dat hij zich moest inhouden.

"Waarom lach je?", vroeg de koning. Yirik antwoordde: "Kijk daar, het lijkt of de vogels daar ruzie om iets maken."

De koning en Yirik hoorden de vogels ruziën over een gouden haar. Het was niet zomaar een gouden haar, de haar schitterde in vele tonen goud, in het

daglicht. De haar moest wel van een prinses zijn. De koning had natuurlijk wel door dat Yirik ook een stukje van de slang had gegeten. Daarom zei hij: "Ik zou je hoofd eraf moeten hakken, maar ik doe het niet, want je nieuwe taak is om het meisje met het gouden haar te vinden en daarna met je mee te nemen om haar met mij te laten trouwen."

Yirik had geen idee wie die vrouw met het gouden haar was, maar zei dat hij haar voor de koning zou vinden. De volgende dag ging hij met zijn paard op pad, maar hij had geen idee waar hij haar moest zoeken. Hij kwam op een laat tijdstip op een plek waar rovers een kampvuur hadden gemaakt om er wat te eten. Het kampvuur was dichtbij een mierenhoop gemaakt, waar de mieren in paniek een uitvlucht zochten. Yirik doofde het vuur en de mieren bedankten hem om zijn hulp. "Als

je ooit onze hulp nodig hebt, hoef je ons alleen maar te roepen en we zullen er voor je zijn", zeiden ze.

Verderop kwam Yirik jonge raven in het park tegen die langs het bospad lagen. "Help ons!", riepen de jonge vogels. "Onze ouders hebben ons uit het nest gegooid om voor onszelf te zorgen, maar we verhongeren. Heb je iets te eten voor ons?" Yirik gaf het beetje eten dat hij nog bij zich had aan de vogels. "Dank je Yirik", zeiden de vogels, we zullen niet vergeten dat je ons je laatste beetje eten hebt gegeven. Als je ooit onze hulp nodig hebt, roep ons dan, en we zullen je helpen."

De reis ging verder en op een gegeven moment stond Yirik met zijn paard aan de kust. Daar zag hij dat twee vissers ruzie maakten om een gouden vis. Ze hadden hem met zijn tweeën gevangen, maar ze wilden hem allebei voor zichzelf houden. Yirik liep naar ze toe en zei: "Vissers, verkoop de vis aan mij en dan kunnen jullie het geld van de opbrengst met elkaar delen. Dan hoeven jullie er geen ruzie over te maken."

De vissers waren erg blij met deze oplossing. Toen Yirik over het gouden haar vertelde, zeiden de vissers, dat het gouden haar aan prinses Zlatovlaska moest behoren. Ze woonde op een eiland met elf zussen en haar vader, de koning. De vissers wilden hem, uit dank voor zijn hulp, ernaartoe brengen. De koning wilde Yirik wel ontvangen. Toen vertelde Yirik dat zijn koning wilde trouwen met prinses Zlatovlaska. Deze koning zei: "Ik zie geen bezwaar tegen het huwelijk, maar er zijn drie taken waarvan ik wil dat je ze uitvoert, alvorens ik mijn prinses uit handen geef."

De volgende dag kon Yirik direct aan de slag met de eerste opdracht. De koning zei: "Mijn dochter is een kostbare parelketting verloren in het hoge gras. Jouw taak is alle parels terug te vinden en ze voor zonsondergang naar mij terug te brengen."

Yirik ging naar het weiland en toen hij zag hoe groot het was en hoe dik bedekt met gras, wist hij dat het een onmogelijke taak zou worden. Maar hij begon toch aan zijn zoektocht. Terwijl hij daar mee bezig was, zei hij tegen zichzelf dat hij het nooit zonder de hulp van de mieren zou redden. En daar verschenen de mieren en ze hielpen hem de parels te vinden tot ze allemaal gevonden waren.

De koning was verrast en blij alle parels te tellen. Nu kwam hij met de tweede taak voor de volgende dag. Hij vertelde Yirik dat zijn dochter Zlatovlaska een gouden ring verloren had toen zij een bad nam in de zee. "Vind deze ring voor mij", was de tweede opdracht van de koning. Yirik vroeg de gouden vis om hulp en deze kwam meteen om de ring met andere gouden vissen te zoeken. Ze vonden de ring en gaven het Yirik, die het dezelfde dag aan de koning gaf.

De koning moest toegeven dat twee van de drie taken goed waren volbracht, en nu volgde de derde taak. Hij zei tegen Yirik dat hij twee kruiken moest vullen, waarvan eentje met het Water des Doods en eentje met het Water des Levens. Yirik had geen idee wat de koning ermee bedoelde, maar vroeg de jonge raven of deze wisten wat het was. Dat wisten de raven wel, en ze zouden de kruiken zelfs voor hem vullen. En dat deden ze ook.

Toen Yirik met de twee kruiken door het bos liep, kwam hij een groot spinnenweb tegen. Er zat een grote, lelijke spin in het midden en hij hield een dode vlieg gevangen. Yirik gooide een druppel van het Water des Doods op de spin en deze was meteen dood. Toen gooide hij een druppel van het Water des Levens op de vlieg en de vlieg herstelde zich meteen en vloog weer gelukkig en vrij rond.

"Dank je Yirik", zei de vlieg, "en als je ooit mijn hulp nodig hebt, dan zal ik je vinden en je helpen!"

Toen Yirik bij het kasteel van de koning terugkwam en de koning de twee kruiken overhandigde, zei de koning: "Heel goed Yirik, ik zie dat je alle drie taken hebt volbracht. Nu moet je uit mijn twaalf dochters kiezen, welke prinses Zlatovlaska is. Als je raadt wie ze is, mag je haar meenemen naar je eigen koning, waar ze met hem zal trouwen."

Yirik werd meegenomen naar een grote zaal, waar twaalf prinsessen in een rij stonden. Allemaal droegen ze een sluier die het hele lichaam bedekte. Yirik kon op geen enkele manier zien welke prinses Zlatovlaska zou zijn. Toen kwam de vlieg aangevlogen en deze zei tegen Yirik: "Wees niet bang, want ik weet precies wie prinses Zlatovlaska is."

Dus ging Yirik langs de prinsessen en toen de vlieg hem vertelde welke prinses het was, zei hij tegen de koning: "Deze is het, dit is prinses Zlatovlaska."

"Je hebt het goed geraden", zei de koning.

Toen verwijderde Zlatovlaska haar sluier en haar mooie haar viel, als een gouden waterval, over haar voeten. Yirik was ondersteboven van haar schoonheid. De koning

bereidde Zlatovlaska voor op haar reis en gaf haar de twee kostbare kruiken water mee. Yirik bracht haar veilig naar zijn meester. De koning was meer dan blij de prinses te zien. Hij liep vrolijk rond en prees Yirik voor het brengen van zijn prachtige bruid. Toen zei de koning: "Yirik, je hebt mij de mooiste bruid op aarde gebracht. Daarom zal ik je hoofd er niet af hakken, maar je zult gedood worden door mijn zwaard en ik zal zorgen voor een eervolle, nette begrafenis." Meteen daarna stak de koning hem dood.

prinses te zien. Hij liep vrolijk rond en prees Yirik voor het brengen van zijn prachtige bruid. Toen zei de koning: "Yirik, je hebt mij de mooiste bruid op aarde gebracht. Daarom zal ik je hoofd er niet af hakken, maar je zult gedood worden door mijn zwaard en ik zal zorgen voor een eervolle, nette begrafenis." Meteen daarna stak de koning hem dood.

Zlatovlaska vroeg de koning haar een moment met Yirik alleen te laten. De koning, die smoorverliefd was op haar, kon het haar niet weigeren. Toen sprenkelde ze eerst wat Water des Doods over Yirik. De wond genas alsof het er nooit was geweest. Het maakte hem nog mooier en gaf hem een glans van de eeuwige jeugd. Daarna sprenkelde ze hem wat van het Water des Levens en Yirik kwam weer tot leven.

Toen de koning zag hoe mooi en jeugdig Yirik weer voor hem stond, zei hij tegen de prinses Zlatovlaska: "Ik wil dit ook! Ik wil weer knap en jong gemaakt worden!" Toen stak hij zijn zwaard in zichzelf. Prinses Zlatovlaska pakte haar flesje met het Water des Levens, maar niets hielp. De laatste druppel viel uit het flesje, maar nog

hielp het niet. Toen draaide de prinses haar hoofd naar Yirik en ze zei met een glimlach: "Och, misschien had ik eerst het flesje met Water des Doods moeten gebruiken. En ze deed een paar druppels op de koning en hij zag er jong en knap uit. Maar er was geen Water de Levens meer. Dus de koning kwam niet meer tot leven en werd begraven.

Het volk vond dat er een nieuwe koning moest komen, en omdat prinses Zlatovlaska de nieuwe koningin zou worden, moest zij zeggen wie de nieuwe koning zou moeten zijn . Zij koos voor Yirik en het volk was het er meteen mee eens, omdat Yirik een knappe koning zou zijn.

Yirik en Zlatovlaska trouwen onmiddellijk en ze leefden nog heel lang en heel gelukkig.